

TN-tuần XV-chúa nhật (C)

(Đnl 30,10-14 / Cl 1,15-20 / Lc 10,25-37)

Duyên Thập Tự Lê Văn Đoàn

“GẦN GŨI”

Phụng vụ Lời Chúa chúa nhật hôm nay mời gọi chúng ta thực hiện một thái độ để sống đức tin chúng ta, đó là sự **“gần gũi”**. Gần gũi với Thiên Chúa, gần gũi với Chúa Kitô, và gần gũi với tha nhân. Ba bài đọc Kinh Thánh, như ba mặt của một viên kim cương, soi sáng chân lý nền tảng này, uốn nắn trái tim và dẫn dắt việc sống đạo của chúng ta.

1. “Lời Chúa ở gần”

Trong sách Đệ Nhị Luật, ông Môsê ngỏ lời với dân mình bằng một tình cảm hiền phụ, khuyến khích họ lắng nghe tiếng Chúa, tuân giữ các điều răn của Ngài. Nhưng điều ấn tượng nhất là cách ông mô tả luật pháp: “Không phải ở trên trời, để anh em nói: ‘Ai sẽ lên trời lấy xuống cho chúng tôi, và nói cho chúng tôi nghe, để chúng tôi đem ra thực hành?’ Cũng không phải ở bên kia biển, khiến anh em phải nói: ‘Ai sẽ sang bên kia biển lấy về cho chúng tôi, và nói cho chúng tôi nghe, để chúng tôi đem ra thực hành?’ Thật vậy, lời đó rất gần anh em, ngay trong miệng, trong lòng anh em, để anh em đem ra thực hành.” (Đnl 30,12-14)

Chúng ta hãy hình dung sức mạnh của những lời này. Thiên Chúa không rút lui về một cõi trời xa xăm, bỏ mặc chúng ta với những câu hỏi và lo âu. Lời Ngài không chôn vùi trong những văn bản phức tạp và bí truyền, dành riêng cho một tầng lớp trí thức. Không! Lời ấy “rất gần gũi”, như ông Môsê nói. Lời ấy ở trong miệng, sẵn sàng được thốt ra trong cầu nguyện và chứng từ. Lời ấy ở trong lòng, sẵn sàng nảy mầm và sinh hoa trái bình an và yêu thương.

Lời ấy là tiếng vọng của tình yêu vô biên của Thiên Chúa dành cho mỗi người chúng ta. Lời ấy là nguồn hy vọng, là ánh sáng dẫn đường cho chúng ta trong bóng tối. Vậy chúng ta đón nhận Lời ấy thế nào? Chúng ta có để Lời ấy vang vọng trong thâm sâu tâm hồn mình, để sứ điệp của Lời ấy biến đổi cuộc sống chúng ta không? Hay chúng ta để Lời ấy chìm khuất trong những lo toan bộn bề của cuộc sống thường nhật? Chúng ta hãy mở lòng đón nhận Lời ấy, vì Lời ấy rất gần, để Lời ấy trở thành la bàn cho cuộc đời chúng ta.

2. “Chúa Kitô ở gần”

Trong thư gửi tín hữu Côlôê, thánh Phaolô cho chúng ta một cái nhìn tuyệt vời về Chúa Kitô. Ngài mô tả Người là “hình ảnh của Thiên Chúa vô hình, trường tử của mọi loài thụ tạo” (Cl 1,15). Chúa Kitô, đó là Thiên Chúa trở nên gần gũi, mặc lấy xác phàm của chúng ta, chia sẻ nhân tính của chúng ta.

Tại sao có sự gần gũi này? Sự gần gũi này được thể hiện như thế nào? Trước hết, sự gần gũi ấy được thể hiện qua việc nhập thể của Người. Thiên Chúa không chỉ quan sát chúng ta từ xa, Người bước vào lịch sử của chúng ta, sống giữa chúng ta, Người biết những niềm vui và nỗi buồn của chúng ta. Tiếp đến, sự gần gũi của Người được tỏ lộ trong tình yêu vô biên, một tình yêu thúc đẩy Người hiến mạng sống mình để cứu chúng ta khỏi tội lỗi và sự chết. Cuối cùng, sự gần gũi của Người tiếp tục trong Giáo hội, Thân

Thế Mầu Nhiệm của Người, nơi Người tiếp tục hành động qua ân sủng của các bí tích, qua cầu nguyện, qua chứng tá của các môn đệ.

Sự gần gũi của Chúa Kitô được ban cho để cứu độ chúng ta. Người đến để hòa giải chúng ta với Thiên Chúa, để giải thoát chúng ta khỏi xiềng xích, để mở ra cho chúng ta cánh cửa sự sống vĩnh cửu. Người là đường, là sự thật và là sự sống. Vậy chúng ta hãy để mình được lôi cuốn bởi sự gần gũi cứu độ này, hãy để Chúa Kitô biến đổi cuộc sống chúng ta, hãy làm cho Người trở thành trung tâm của cuộc đời mình.

3. “Tôi gần gũi với ai?”

Tin Mừng Luca trình bày cho chúng ta một dụ ngôn lay động, dụ ngôn về người Samari nhân hậu. Một luật sĩ hỏi Chúa Giêsu: “Thưa Thầy, tôi phải làm gì để được hưởng sự sống đời đời?” Chúa Giêsu trả lời bằng cách yêu cầu ông ta trích dẫn Luật, tóm tắt mọi điều trong tình yêu Thiên Chúa và yêu người thân cận. Nhưng người luật sĩ, muốn tự bào chữa, hỏi Người: “Vậy ai là người thân cận của tôi?”

Rồi Chúa Giêsu kể câu chuyện về một người bị cướp tấn công, bỏ mặc dở sống dở chết bên vệ đường. Một tư tế và một thầy Lêvi đi ngang qua, nhưng ngoảnh mặt làm ngơ. Cuối cùng, một người Samari, - người bị người Do Thái khinh bỉ -, dừng lại, chăm sóc người bị thương, đưa anh ta đến một quán trọ và trả tiền cho anh ta và nhờ chủ trọ tiếp tục săn sóc cho đến khi ông ta trở lại. Chúa Giêsu kết luận: “Trong ba người đó, ai là người thân cận của người bị rơi vào tay bọn cướp?” Câu trả lời quá rõ ràng: đó là người đã tỏ lòng thương xót.

Chúa Giêsu mời gọi chúng ta mở rộng tầm nhìn, vượt qua những thành kiến, nhận ra sự hiện diện của Chúa Kitô trong mỗi con người, đặc biệt là trong những người đau khổ và đang cần sự giúp đỡ nhất.

Vậy chúng ta tự xin hỏi: “Tôi gần gũi với ai?” Tôi có khả năng nhìn thấy nỗi đau của người hàng xóm, đồng nghiệp, anh chị em của mình không? Tôi có sẵn sàng dừng lại, cúi xuống trước nỗi thống khổ của họ, để giúp đỡ, lắng nghe, yêu thương họ không? Chúa Kitô mời gọi chúng ta trở thành những người Samari nhân hậu, chữa lành những vết thương, và xây dựng một xã hội công bằng và huynh đệ hơn.

Hôm nay, chúng ta chiêm ngắm vẻ đẹp của sự gần gũi. Thiên Chúa ở gần. Lời Người ở gần. Chúa Kitô ở gần. Và người thân cận của chúng ta ở gần.

Thánh Augustinô nói: “Thiên Chúa thân mật với tôi hơn chính bản thân tôi”. Nguyên do chân lý này tràn đầy hy vọng và thúc đẩy chúng ta ngày càng mở lòng hơn với sự hiện diện của Thiên Chúa trong cuộc sống của chúng ta.

Thiên Chúa là Emmanuel, Thiên Chúa ở cùng chúng ta. Người hiện diện trong những niềm vui và nỗi buồn của chúng ta, trong những thành công và thất bại của chúng ta. Người kêu gọi chúng ta nhận ra Ngài trong gương mặt của mỗi người chúng ta gặp gỡ, đặc biệt là trong gương mặt của những người bị gạt ra bên lề, bị lãng quên, bị bỏ rơi. Xin Chúa Thánh Thần ban cho chúng ta ân sủng để sống sự gần gũi của Thiên Chúa, để chúng ta được tình yêu của Người biến đổi, và trở thành bàn tay của Người để cứu giúp những ai đang cần đến sự giúp đỡ của chúng ta.